

JAARVERSLAG

REGIONALE URGENTIECOMMISSIE
WOONRUIMTEVERDELING HOLLAND RIJNLAND
2021

1. Inleiding

Zoals gebruikelijk legt de Regionale Urgentiecommissie woonruimteverdeling jaarlijks, door middel van een jaarverslag, verantwoording over haar werkzaamheden af aan het Dagelijks Bestuur.

Ondanks de Coronacrisis met alle beperkingen die deze met zich meebracht, heeft de commissie haar werkzaamheden zonder onderbreking kunnen voortzetten.

2. Samenstelling commissie

☐	De heer mr. H.C.M. van Oosterbosch	voorzitter (onafhankelijk)
☐	Mevrouw mr. drs. F.J.R. de Boer	lid commissie (namens de corporaties)
☐	De heer R.W. van Eijkeren	lid commissie (namens de corporaties)
☐	De heer E. Niels	lid commissie (namens de huurders)
☐	De heer mr. J.A. Oudshoorn	lid commissie (namens de huurders)
☐	De heer drs. M. Wesselman MSM	lid commissie (namens Holland Rijnland)
☐	Vacature	lid commissie (namens Holland Rijnland)

In haar werkzaamheden wordt de Urgentiecommissie ondersteund door het Secretariaat.

Het Secretariaat van de commissie bestond in 2021 uit:

☐	Mevrouw drs. T. van Santen	Secretaris
☐	Mevrouw mr. A.H.H. Aarts	Secretaris
☐	Mevrouw mr. T. Smittenaar	Secretaris (inhuur)
☐	Mevrouw mr. A. Guarracino	Secretaris (tijdelijk, inhuur)
☐	Mevrouw J. Witteman	medewerker secretariaat

Mevrouw Aarts is langdurig ziek en was in 2021 helaas niet inzetbaar. In 2021 zijn haar taken waargenomen door mevrouw Smittenaar en mevrouw Guarracino (beiden op inhuurbasis). Per december 2021 is mevrouw van Santen met vervroegd pensioen gegaan. De werving van twee nieuwe secretarissen is gestart.

3. Het proces

3.1 Algemeen

Het proces van het behandelen van urgentie-aanvragen start bij één van de woningcorporaties in de regio. De woningzoekende kan daar een afspraak maken voor een intakegesprek. Samen met de intaker wordt dan besproken wat de mogelijkheden zijn. Zo wordt besproken of de woningzoekende zelf de woonnoodsituatie kan oplossen, bijvoorbeeld omdat betrokkene al voldoende inschrijftijd heeft opgebouwd of over voldoende eigen vermogen beschikt om op de particuliere huurmarkt een woning te vinden. Daarnaast wordt ook een inschatting gemaakt van de kans van slagen van de aanvraag.

Nadat het intakegesprek is afgerond en de intaker van de woningcorporatie alle benodigde documenten van de aanvrager heeft ontvangen, wordt het dossier doorgestuurd naar het secretariaat van de urgentiecommissie. Zodra de leges (€ 65,-) zijn betaald wordt de aanvraag in behandeling genomen.

Een van de secretarissen schrijft een preadvies voor de urgentiecommissie. Dit preadvies geeft allereerst een korte samenvatting van de problematiek van de aanvrager en vervolgens wordt een advies gegeven hoe de aanvraag af te handelen. Daarbij wordt ook meegewogen hoe in andere soortgelijke aanvragen door de urgentiecommissie is beslist. De commissie krijgt naast het preadvies het volledige dossier toegestuurd.

De commissie vergadert eens per twee weken op dinsdagmiddag. In 2021 heeft de commissie 26 maal (waarvan 1 plenair overleg) vergaderd. Tijdens de vergadering worden alle aanvragen voor urgentie uitgebreid besproken. Elk commissielid geeft zijn of haar visie. In de besluitvorming wordt gezocht naar consensus. Zelden komt het aan op stemming.

De commissie streeft ernaar om de doorlooptijd voor de aanvrager zo kort mogelijk te houden: de periode tussen binnenkomst aanvraag bij Holland Rijnland en bespreking in de commissievergadering is maximaal 2 weken. Dit betekent dat in beginsel alle aanvragen die na een vorige vergadering binnenkomen, op de volgende vergadering worden besproken. Uitzonderingen zijn wanneer er bijvoorbeeld nadere informatie opgevraagd moet worden. In dat geval is de aanvraag dus feitelijk incompleet ingediend.

- Besluiten inzake toegekende urgenties worden binnen een week aan de woningzoekenden verzonden.
- Woningzoekenden die niet voor urgentie in aanmerking komen krijgen hierover ook binnen een week schriftelijk bericht. Het versturen van deze besluiten tot afwijzing neemt soms iets meer tijd in beslag dan de toekenningsbesluiten omdat in de afwijzingsbrief duidelijk en specifiek op de persoonlijke situatie ingegaan wordt en ook wordt uitgelegd waarom geen urgentie is toegekend. Ook worden waar mogelijk alternatieven genoemd om het woonprobleem op te lossen. Desondanks lukt het doorgaans om alle afwijzingen binnen een week na de vergadering te verzenden.

Wanneer een woningzoekende het niet eens is met het door de urgentiecommissie genomen besluit¹, kan hiertegen bezwaar worden gemaakt. Hoe zij dit kunnen doen, wordt uitgelegd in het afwijzingsbesluit dat zij krijgen toegezonden. Meer hierover in de paragraaf over 'bezwaar en beroep'.

3.2 Medische- en psychosociale adviezen

Door het Dagelijks Bestuur is de GGD Hollands Midden aangewezen als adviesorgaan voor aanvragen op medische- of psychosociale gronden. Wanneer de urgentiecommissie meent dat de aanvraag door een medische deskundige moet worden beoordeeld, wordt de casus aan de GGD voorgelegd. Hierbij worden vaak specifieke vragen meegegeven die de urgentiecommissie door de GGD beoordeeld wil zien. Bijvoorbeeld of een woningzoekende gelet op zijn psychische problematiek in staat wordt geacht om op kamers te wonen (en dus voorzieningen zoals een keuken en badkamer te delen met huisgenoten).

Afgelopen verslagjaar is 86 keer advies gevraagd aan de GGD. 77 keer betrof het een advies naar aanleiding van een verzoek tot urgentie. De overige 9 adviezen werden gevraagd in het kader van de behandeling van bezwaarschriften. In 2020 werd de GGD slechts 30 keer om advies gevraagd n.a.v. een urgentieverzoek. Deze stijging houdt enerzijds verband met het feit dat er in 2021 relatief meer aanvragen op medische gronden werden gedaan. Anderzijds zijn aanvragen op grond van hardheid vaker naar de GGD doorgeleid voor een meer 'objectieve' toets. De urgentiecommissie ervaart in toenemende mate dat aanvragen complexer worden en dat er vaker sprake is van meervoudige problemen. Waar een enkelvoudig probleem niet direct tot urgentie

---

¹ Strikt genomen 'besluit' de urgentiecommissie niet zelf, maar geeft zij advies aan het bestuur van Holland-Rijnland, die het formele besluit neemt.

zou leiden, kan dat wel het geval zijn als er meer problemen tegelijk zijn. De GGD speelt hierbij een belangrijke rol om dergelijke situaties te onderzoeken en daarover te adviseren.

In 13 zaken heeft de GGD aangegeven dat er geen medische (of psychosociale) noodzaak was om urgentie te verlenen. In zes zaken heeft de GGD nog geen advies uitgebracht en één maal heeft aanvrager de aanvraag ingetrokken. In 53 zaken heeft de GGD geadviseerd om urgentie toe te kennen. Dit advies is in al deze zaken ook overgenomen. In drie gevallen heeft de GGD geen advies uitgebracht omdat aanvrager niet is verschenen op het spreekuur. Eén aanvrager heeft in de tussentijd een woning geaccepteerd en één aanvraag is komen te vervallen op verzoek van de secretaris. Deze aanvrager had inmiddels een woning gevonden in de regio.

Naar aanleiding van de ingediende bezwaarschriften tegen afwijzingsbesluiten is in negen gevallen op basis van het ingediende bezwaarschrift besloten om alsnog advies te vragen aan de GGD. Dit heeft ertoe geleid dat in zes van die zaken aan de bezwaren tegemoet is gekomen en er alsnog een urgentieverklaring is afgegeven. Bij de drie overige zaken is de afwijzing in stand gebleven.

3.3 Mandaat bij Vrouwenopvang

De secretarissen van de urgentiecommissie hebben mandaat om urgentie-aanvragen op grond van een verblijf in een instelling voor vrouwenopvang af te doen. Zij hebben die bevoegdheid gekregen omdat er op basis van de Huisvestingswet een verplichting bestaat om aan deze doelgroep urgentie toe te kennen. Voorwaarde is wel dat betrokkene het intramurale traject heeft doorlopen bij een instelling voor vrouwenopvang. Het gaat dus niet om mensen die ambulante begeleid worden door de vrouwenopvang. De reden hiervoor is dat er in de instellingen voldoende ruimte moet zijn om vrouwen in vergelijkbare situaties op te vangen. Het wettelijke recht op urgentie na een intramuraal traject is dus ingegeven om de doorstroming te waarborgen. Eenmaal heeft het besluit van de secretaris niet geleid tot een toekenning. Dit betrof een aanvraag, waarbij de aanvrager zelf kon voorzien in de herhuisvesting omdat er ruim voldoende inschrijftijd was opgebouwd.

3.4 Verplichtingen bij urgentie

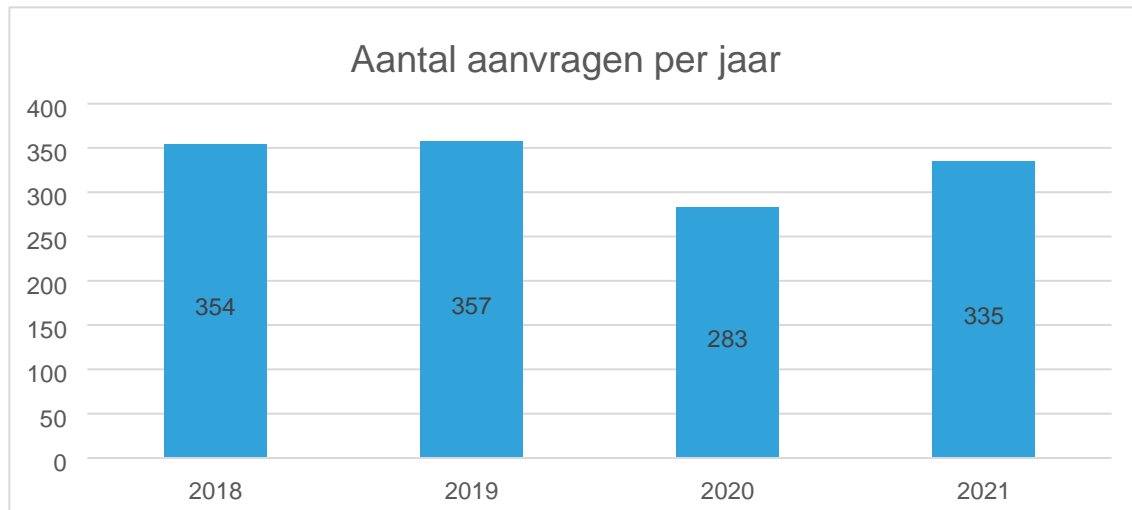
Een woningzoekende aan wie urgentie is verleend, verkrijgt daardoor voorrang op alle andere woningzoekenden maar wel onder een aantal voorwaarden die in het toekenningsbesluit zijn opgenomen. De belangrijkste verplichting is dat een woningzoekende geen passende woning mag weigeren. Wanneer een urgent woningzoekende gereageerd heeft op een van de woningen die via Huren in Holland Rijnland is aangeboden en betrokkene wordt door de woningcorporatie uitgenodigd om de woning te bezichtigen, dan moet hij op deze uitnodiging ingaan. Doet de urgent woningzoekende dat niet, dan wordt dit aangemerkt als een weigering van een woning. De urgentiecommissie toetst wel of de betreffende woning daadwerkelijk passend is gelet op het zoekprofiel van de urgentieverlening. Is dat het geval, dan wordt de urgentie ingetrokken, tenzij er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden. De urgentie wordt ook ingetrokken indien de urgent woningzoekende, na bezichtiging van de woning, aangeeft de woning niet te willen huren. Bijvoorbeeld omdat de woning niet aan de verwachtingen voldoet of men niet in die buurt wil wonen.

Dit verslagjaar heeft de commissie geen enkele keer de verleende urgentie behoeven in te trekken omdat een woningzoekende met urgentie van een passende woning heeft geweigerd.

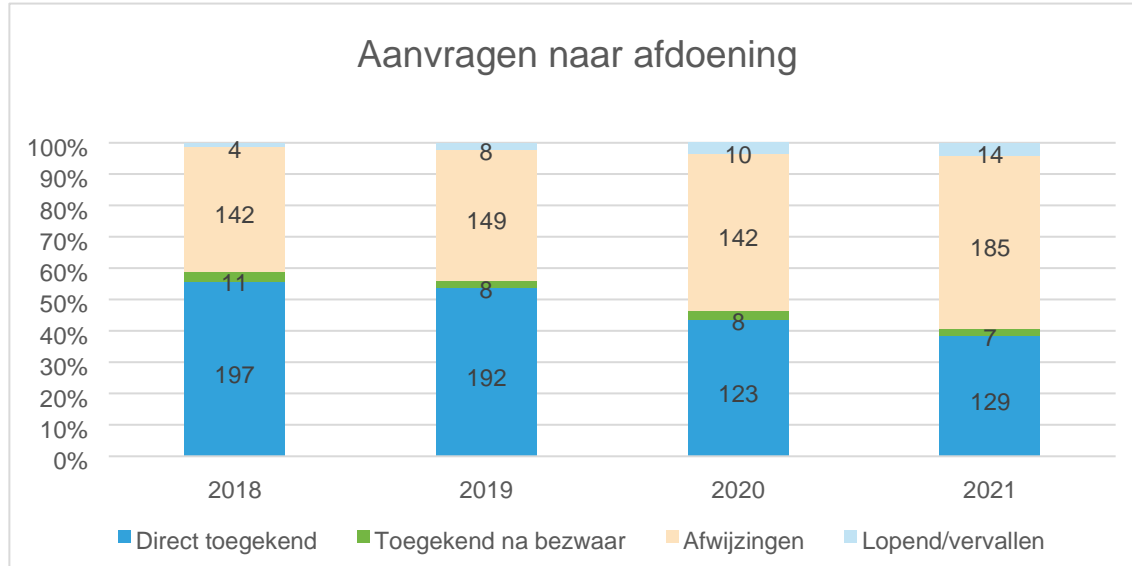
4. Cijfers en trends

4.1 Trends urgentie-aanvragen

In 2021 zijn door de commissie 335 aanvragen om urgentie ontvangen. Dat zijn flink meer aanvragen dan in 2020. Het aantal is bijna weer terug op het 'oude' niveau van rond de 350 aanvragen (2018 en 2019).

Het lijkt er vooral op dat het jaar 2020 een uitzonderingsjaar was. Mogelijk heeft Corona hier een rol gespeeld.

Het aandeel aanvragen dat wordt afgewezen, loopt de laatste jaren wat op. In 2018 en 2019 werd minder dan de helft van de aanvragen nog afgewezen, inmiddels is dat opgelopen tot zo'n 60% van de aanvragen. Zowel in absolute (185 aanvragen) als in relatieve (ruim 55%) zin kende 2021 de meeste afwijzingen in de afgelopen vier jaar.

4.2 Aanvragen, toewijzingen en afwijzingen per corporatie (excl. vervallen/lopend)

Afkorting	Corporatie	Toewijzingen	Afwijzingen	Aanvragen 2021	Aanvragen 2020	Aanvragen 2019	Voorraad (DAEB, 31-12-2020)	% toegewezen '21	% toegewezen '20
Stek	Stek	26	38	66	38	39	9.827	39%	45%
WF	Woonforte	28	32	62	63	68	9.830	45%	43%
DS	De Sleutels	23	25	51	35	43	6.816	45%	31%
Portaal	Portaal	10	20	32	34	42	7.274	31%	32%
OD	Ons Doel	7	12	21	20	35	2.364	33%	30%
Aar	Aarwoude	6	13	19	13	0	1.951	32%	54%
Dun	Dunavie	9	10	19	19	41	6.518	47%	68%
MeWo	MeerWonen	0	13	15	8	15	3.286	0%	75%
AVP	A. Van Padua	5	7	12	6	5	1.520	42%	67%
RM	Rosa Manus	10	1	11	19	17		91%	89%
Woonz	Woonzorg NL.	2	7	9	9	12	2.037	22%	44%
RHW	Rijnhart Wonen	4	3	8	9	20	3.324	50%	22%
Hab	Habeko	3	2	5	0	3	1.826	60%	geen aanvraag
NWK	Nieuwkoop	2	2	4	8	6	993	50%	63%

In 2021 kwam meer dan de helft van alle aanvragen binnen via corporaties als Stek, Woonforte en De Sleutels.

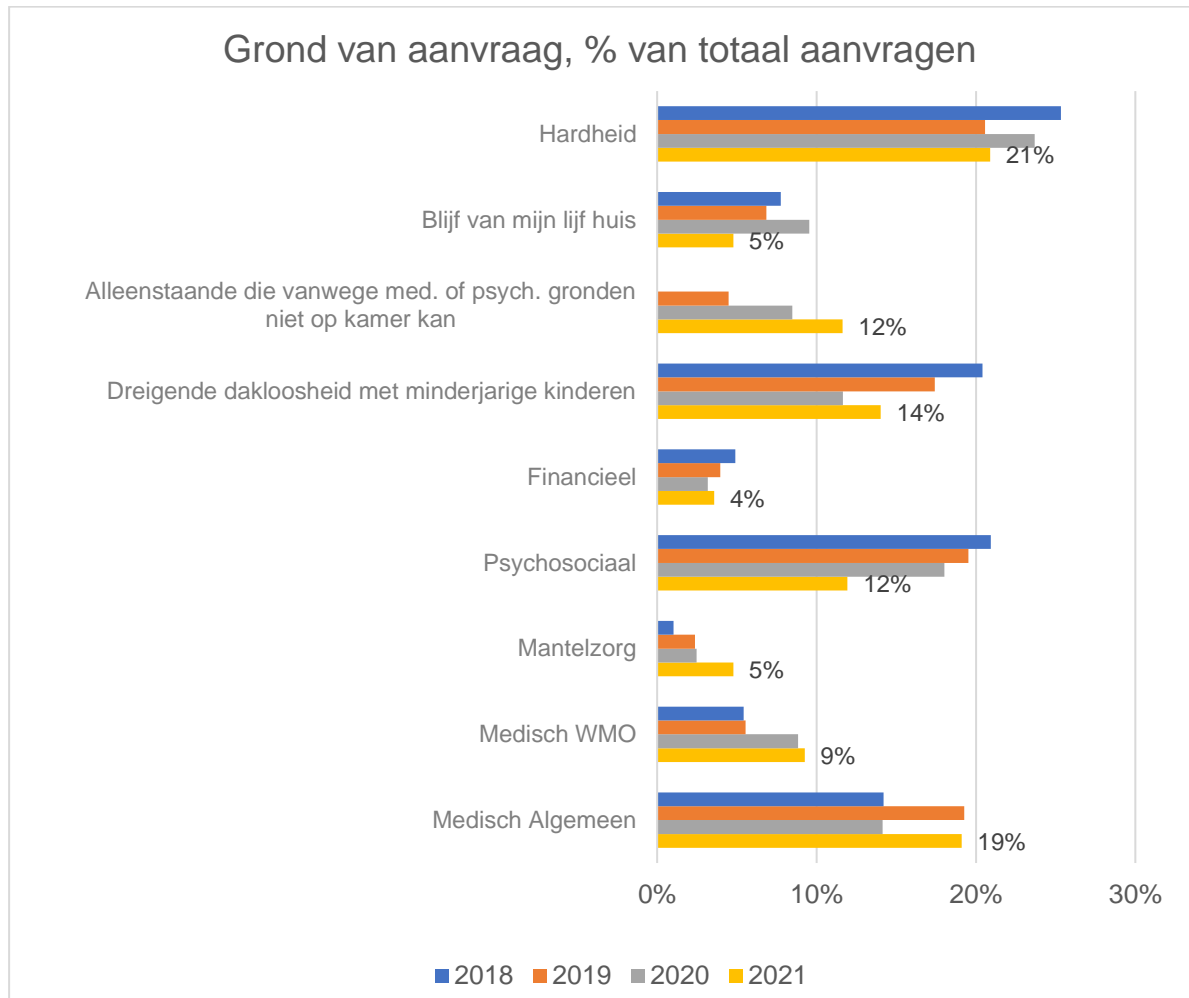
Via de Katwijkse corporatie Dunavie werden in 2019 nog 41 aanvragen ingediend. In 2020 en 2021 waren dit er slechts 19. Navragen leert dat deze daling voortkomt uit centralisatie van de intake. Sinds 2020 pakt 1 persoon alle intakes op. Door betere voorlichting en communicatie is het aantal aanvragen afgenomen.

Om bij voorbaat kansloze aanvragen te voorkomen, is het intakegesprek dat door de woningcorporatie met de woningzoekende wordt gehouden, van groot belang. Door duidelijke voorlichting en adviezen van de corporatie wordt voorkomen dat woningzoekenden, voor wie in dat stadium al duidelijk is dat geen urgentie zal worden verleend, onnodig voor kosten komen te staan.

Wanneer aanvragen via een bepaalde corporatie structureel minder vaak zouden worden toegewezen dan gemiddeld, zou dat kunnen duiden op verbeterpotentieel in de intake. De verschillen tussen corporaties zijn echter beperkt. Het percentage toegewezen aanvragen van de corporaties ontloopt elkaar niet veel. Overigens kan een woningzoekende altijd een aanvraag indienen, zelfs wanneer de intaker adviseert dit niet te doen.

4.3 Trends in redenen van aanvraag

Een aanvrager moet in zijn aanvraag aangeven op welke grond het verzoek om urgentie wordt gedaan. Sommige aanvragen zijn gebaseerd op meerdere gronden, daarom is er in onderstaande grafiek gekozen de belangrijkste grond van de aanvraag.

In juli 2019 is de nieuwe Huisvestingsverordening vastgesteld. Hierin werd een aparte aanvraaggrond opgenomen voor alleenstaande woningzoekenden, die vanwege 'medische- of psychische omstandigheden niet in staat zijn tot kamerbewoning'.

Het lijkt erop dat er met deze nieuwe aanvraaggrond een 'schuif' heeft plaatsgevonden: aanvragen van alleenstaanden die voorheen op de grond psychosociaal werden ingediend, kunnen nu immers ingediend worden op de specifiek voor hen bestemde grond 'alleenstaande die vanwege medische- of psychosociale omstandigheden niet op kamers kunnen wonen.' Dit verklaart vrijwel zeker de terugloop van het aandeel aanvragen op basis van psychosociale redenen.

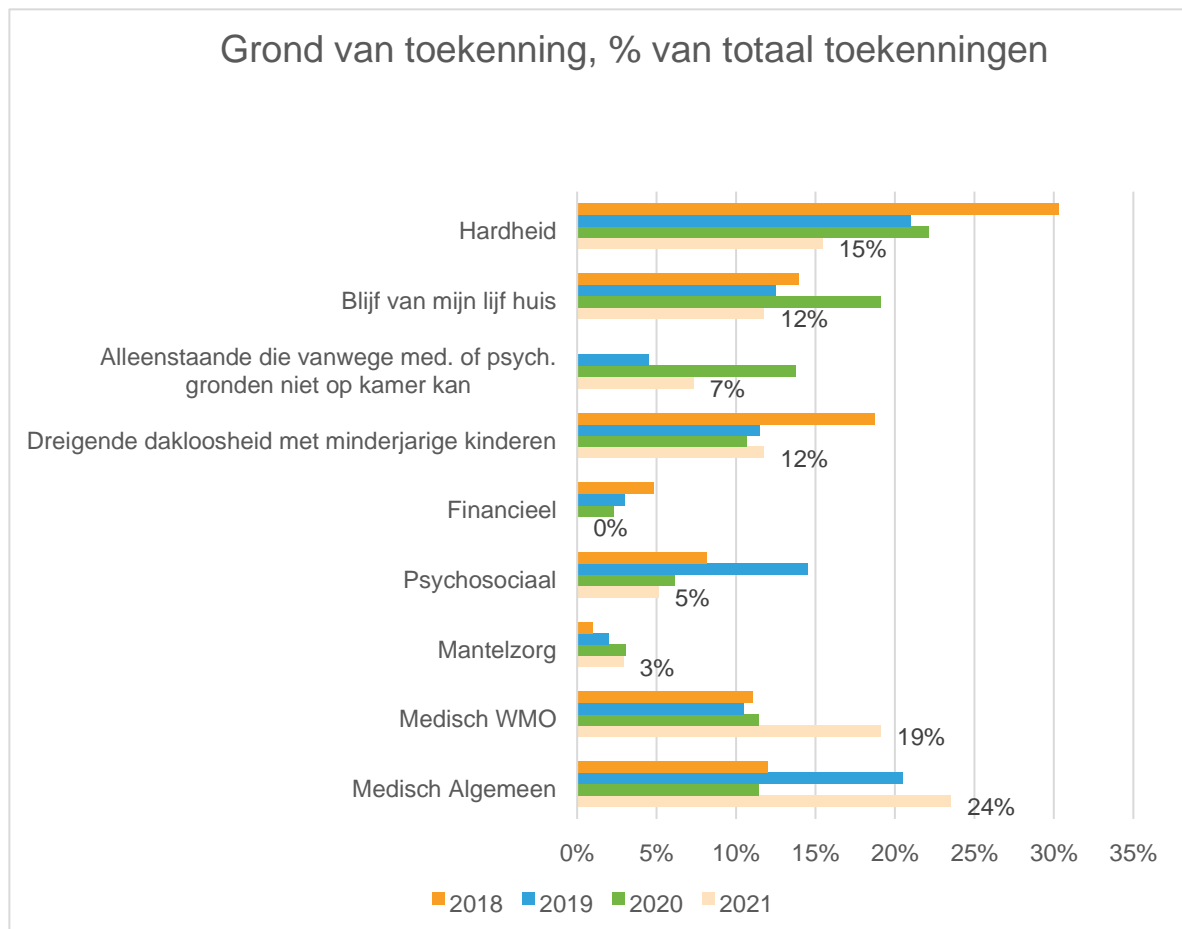
4.3 Toekenningen van urgentie

In 2021 werden 136 aanvragen toegekend. In bijna een kwart van de gevallen (24%) was de grond voor die toewijzing medisch van aard. Opvallend is voorts dat het aandeel toewijzingen op

grond van hardheid de laatste jaren juist afneemt. In 2018 was nog 30% van de toewijzingen op basis van hardheid, in 2019 en 2020 daalde dit al tot zo'n 22%, in 2021 is het nog slechts 16% (21 toewijzingen).

De commissie vermoedt dat de hardheidsclausule minder wordt gehanteerd, omdat in de loop der tijd de urgentiecriteria wat zijn verduidelijkt (bijv. door de nieuw opgenomen grond 'alleenstaande die vanwege medische of psychische gronden niet op kamer kan) en het gegeven, dat bij twijfel vaker een GGD-advies wordt gevraagd en de toekenning dan op medische gronden wordt gegeven.

Indien meer urgenties kunnen worden toegekend op basis van de criteria in de verordening, kunnen uitzonderingsbepalingen als de hardheidsclausule buiten toepassing blijven.

Wat voor situaties noopten in 2021 dan wel tot toekenningen op basis van hardheid? Zie onderstaande kaders voor een drietal voorbeelden:

Casus A: een situatie waarin een stel van 19 jaar oud met een dochtertje van 1,5 jaar inwonen bij de ouders van aanvragerster en er sprake is van meervoudige medische problematiek (ADHD, Autisme). Deze situatie blijkt weliswaar zelf veroorzaakt (er was sprake van gezinsvorming in een inwoonsituatie), maar de nog op te bouwen inschrijfduur is dusdanig lang dat het niet verantwoord is om deze situatie nog 4 jaar door te laten duren.

Casus B: vrouw van 33 met baby van een half jaar. Komt uit een gewelddadige relatie. Kind is tot augustus 2021 onder toezicht gesteld. Heeft tijdje bij Rosa Manus verbleven, maar is van daar uit bij haar ouders gaan wonen. Begeleider Rosa Manus stelt dat de situatie bij haar ouders

veilig maar onhoudbaar is omdat haar 2 volwassen broers er ook nog wonen. Indien zij rechtstreeks vanuit Rosa Manus urgentie had aangevraagd, had zij die gekregen. Nu heeft zij echter andere oplossing gekozen en zou daarom geen urgentie krijgen.

Casus C aanvrager, 30 jaar, inschrijfduur 2,5 jaar. Heeft een psychische achtergrond en heeft ook een tijdje beschermd gewoond bij de GGZ in Breda. Is daarna naar deze regio gegaan en is in oude boerderij van familie gaan wonen met anti-kraak constructie. De boerderij was van een oom, maar die is overleden. De familie heeft de boerderij nu verkocht. Aanvrager diende de boerderij te verlaten. Hij kon gelet op zijn psychische situatie (borderline en bipolaire stoornis) niet op kamers. Formeel zou deze aanvraag afgewezen moeten worden omdat een anti-kraak constructie altijd tijdelijk is en het dus voor rekening en risico van aanvrager dient te komen dat hij naar regio terug is gekomen zonder adequate huisvesting te regelen. In dit geval is echter gelet op de psychische situatie van aanvrager geoordeeld dat hij niet verantwoordelijk gehouden kan worden voor de gemaakte keuze en is een urgentieverklaring toegekend met directe bemiddeling en een 3 partijenovereenkomst.

Samenvattend kan gesteld worden dat urgentie op basis van de hardheidsclausule vooral wordt toegekend in het geval van schrijnende situaties voor kinderen of indien iemand niet verantwoordelijk gehouden kan worden voor zijn handelen. Om hier enigszins onafhankelijk op te toetsen ligt aan een dergelijk besluit vaak een advies van de GGD ten grondslag.

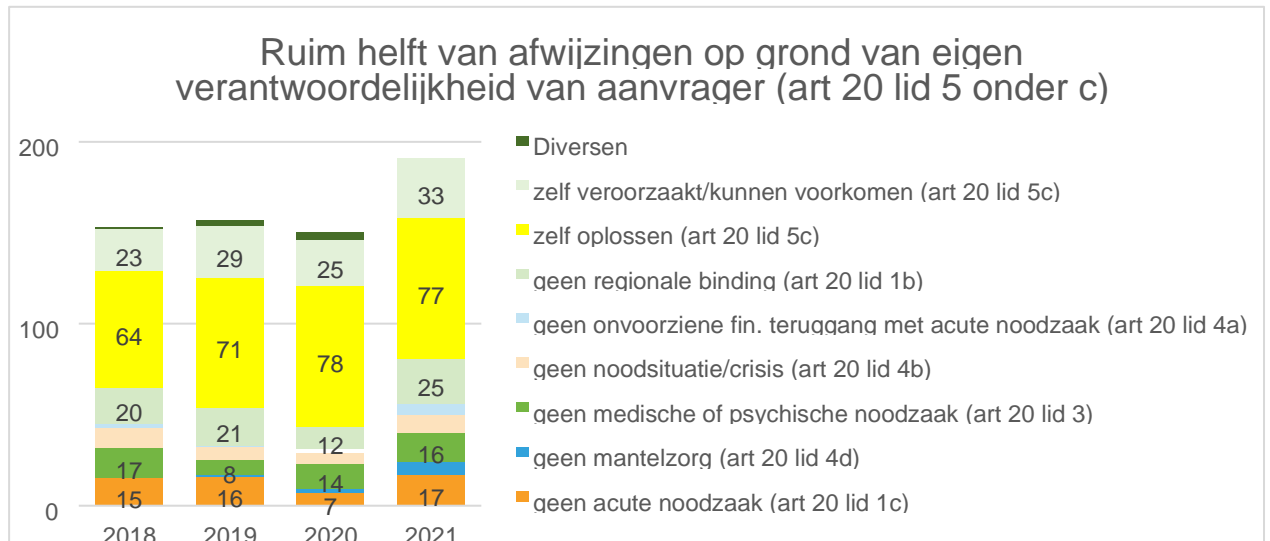
4.4 Afwijzingen van urgentie

Zowel het aantal als het aandeel afwijzingen stijgt de laatste jaren. In 2021 werden 185 aanvragen afgewezen. De drie jaren ervoor waren het nog ongeveer 150 afwijzingen per jaar. De stijging in het aantal afwijzingen ten opzichte van eerdere jaren is zichtbaar in vrijwel alle afwijzingsgronden.

Artikel 20 lid 5 c vormt al jaren de belangrijkste reden om urgentieverzoeken af te wijzen. In dit artikel gaat het feitelijk om 3 afwijzingsgronden in één. Het gaat om de eigen verantwoordelijkheid van aanvrager bij het tot stand komen van de situatie, om de niet gebruikte mogelijkheid die er was om het woonprobleem te voorkomen of eerder op te lossen, of om de mogelijkheid om die (in de toekomst) op te lossen. In 2021 ging het in totaal om 110 van de 185 afwijzingen, waarvan aanvragers in 77 gevallen werden verondersteld hun woonnoodsituatie zelf te kunnen oplossen.

Art 20. lid 5c:

“Een urgentieverklaring wordt alleen verleend, indien sprake is van een acute woonnoodsituatie die niet door betrokkene zelf is veroorzaakt of kon worden voorkomen of kan worden opgelost.”

4.4.1 'Zelf oplossen'

Een verdere uitsplitsing van deze afwijzingsgrond 'zelf op te lossen' maakt duidelijk dat er, ondanks het feit dat bij de woningcorporaties uitvoerig met de woningzoekende wordt besproken wat de kans van slagen is, er nog altijd veel woningzoekenden zijn die toch een poging willen wagen om urgentie aan te vragen, ook al beschikken zij over voldoende inschrijftijd om zelf te voorzien in de (her)huisvesting. Afgelopen jaar ging het om 44 van de 191 afwijzingen (23%). In 2020 ging het om 32 van de 150 afwijzingen (21%).

In 16 gevallen ging het bij 'zelf op te lossen' om aanvragen van alleenstaanden. Zij worden in principe geacht om middels kamerbewoning een einde te kunnen maken aan hun woonnoodsituatie.

In 15 gevallen werden aanvragers geacht het eigen vermogen aan te wenden voor het oplossen van hun woonnoodsituatie. Woningzoekenden zijn na een relatiebreuk regelmatig in staat om zelf te voorzien in de herhuisvesting door gebruik te maken van eigen vermogen, indien zij in een koopwoning woonden. Immers door de stijgende huizenprijzen worden koopwoningen over het algemeen met een flinke overwaarde verkocht. Bij de afweging of er sprake is van voldoende vermogen gaat de commissie niet uit van standaard bedragen. Per individuele casus wordt beoordeeld of het vermogen voldoende is om tijdelijk in de vrije sector woonruimte te huren. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de reeds opgebouwde inschrijftijd (hoe lang moet er in de vrije sector gehuurd worden voordat op eigen kracht een woning verkregen kan worden in de sociale sector) en met de vraag of er binnen het huishouden bijzondere kosten zijn, waardoor het uitgavenpatroon hoger is dan gemiddeld.

Om het aantal afwijzingen op grond van 'zelf op te lossen' te laten dalen willen Holland Rijnland en de urgentiecommissie voorkomen dat bij voorbaat 'kansloze' aanvragen worden gedaan, ook om te voorkomen dat burgers de legeskosten moeten voldoen. Hierbij is inzet nodig om aanvragers vooraf nog beter te informeren, bijvoorbeeld door de intakers van de corporaties goed voor te lichten, maar bijvoorbeeld ook door op de website duidelijk te maken welke alternatieven er voorhanden zijn. En dat als die alternatieven beschikbaar zijn, de aanvraag in principe zal worden afgewezen.

4.4.2 'Regionale binding'

Naast de eigen verantwoordelijkheid ('kunnen voorkomen' of 'zelf kunnen oplossen'), vormt de 'regionale binding' een andere belangrijke grond voor afwijzing. In 2021 ging het om 25 afwijzingen op deze grond. Een aantal woningzoekenden van buiten de regio wil om uiteenlopende redenen naar deze regio verhuizen. Echter wanneer niet wordt voldaan aan de voorwaarde uit de verordening dat betrokkene de afgelopen twee jaar met een woonadres stond ingeschreven in de Basisregistratie Personen, in één van de gemeenten binnen Holland Rijnland, wordt *in principe* geen urgentie toegekend.

In principe, omdat met toepassing van de hardheidsclausule van deze eis kan worden afgeweken. Een andere uitzondering op de eis van regionale binding vormt de omstandigheid dat in het kader van mantelzorg verhuisd moet worden naar deze regio. Tot slot geldt het vereiste van regionale binding niet voor degenen die het intramurale traject in de vrouwenopvang hebben doorlopen. De Huisvestingswet zegt dat in dat geval voorrang verleend moet worden voor het huren van een sociale huurwoning in welke gemeente in Nederland dan ook.

6. Stadsvernieuwingsurgenties

Om het woningbestand op orde te houden ontkomen woningcorporaties er niet altijd aan om grootschalige renovatie te plegen, waarbij de huidige bewoners niet meer in hun woning kunnen blijven wonen, of om woningen te slopen en hiervoor nieuwbouw te plegen.

Om te voorkomen dat deze bewoners op straat komen te staan, zijn in de Huisvestingsverordening bepalingen opgenomen om in deze gevallen stadsvernieuwingsurgentie te verlenen. De aanvragen voor stadsvernieuwingsurgentie worden in mandaat toegekend door de secretaris van de urgentiecommissie en worden niet besproken tijdens het urgentie overleg.

In 2021 zijn in totaal 115 stadsvernieuwingsurgenties afgegeven. Aan huurders van Portaal zijn 66 van deze urgenties verleend, aan huurders van Stek 20, Woonforte 28 en Boorhaave 1. Deze urgenties hebben een langere looptijd (tenminste 18 maanden) dan gewone urgenties (6 maanden) en gelden in eerste instantie alleen voor de huidige woonplaats. Wanneer een jaar voor de sloop binnen de huidige woonplaats nog geen vervangende woonruimte is gevonden, wordt de urgentie omgezet naar een urgentie voor de gehele regio.

Bij een stadsvernieuwingsurgentie is het uitgangspunt dat de woningzoekende een urgentie krijgt voor hetzelfde woningtype als waarin hij nu ook woont.

7. Bezwaar en beroep

7.1 Algemeen

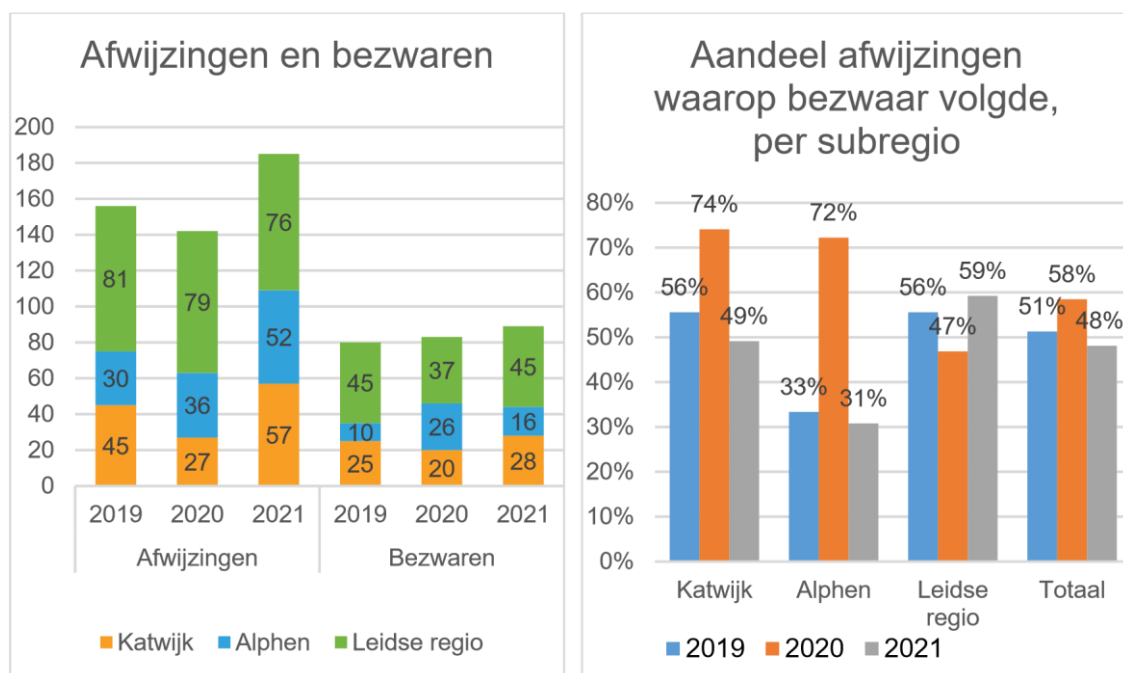
Alhoewel de behandeling van bezwaarschriften niet tot de bevoegdheid van de urgentiecommissie behoort, wordt jaarlijks in het verslag wel kort aandacht besteed aan de bezwaar- en beroepsprocedures. Dit omdat de uitkomsten van deze procedures voor de urgentiecommissie een graadmeter zijn of de afwegingen die door de commissie worden gemaakt om al dan niet urgentie toe te kennen, door de bezwarencommissies en de rechter worden gevolgd.

Door Holland Rijnland wordt momenteel gebruik gemaakt van drie bezwaarschriftencommissies. Voor de Rijnstreek worden de bezwaarschriften behandeld door de bezwarencommissie van Alphen aan den Rijn, voor de Duin- en Bollenstreek door de commissie van Katwijk en voor de Leidse regio wordt gebruik gemaakt van de regionale bezwaarschriftencommissie van Servicepunt71.

7.2 Bezwaar

In 2021 is in 89 gevallen advies uitgebracht door de regionale bezwaarschriftencommissies. 16 van deze adviezen waren afkomstig van de commissie van Alphen aan den Rijn, 28 van Katwijk en het merendeel (45 adviezen) was afkomstig van de bezwarencommissie van de Leidse regio. Het aantal bezwaren is hiermee licht gestegen ten opzichte van 2020, terwijl het aantal afwijzingen sterker steeg: tegen iets minder dan de helft van alle afwijzingen (48%) werd bezwaar gemaakt. In 2020 was dat nog meer dan de helft (58%). De commissie ziet dit als een signaal dat zij in haar besluitvorming niet 'strenger' is geworden.

Anderzijds is het aandeel afwijzingen waartegen bezwaar wordt aangetekend met 48% nog altijd aanzienlijk, en is de kans op gegrond verklaren van het bezwaar zeer beperkt (zie verder in deze paragraaf). Daarom wil Holland Rijnland verkennen in hoeverre aanpassingen in de communicatie na een afwijzing zouden kunnen leiden tot een kleiner aandeel bezwaarschriften.

Waar in 2020 door aanvragers uit de Rijnstreek (Alphen) en de Duin en Bollenstreek (Katwijk) nog vaak bezwaar werd aangetekend na een afwijzing, zakte dat in 2021 weer terug. Op afgewezen aanvragen uit de Leidse regio volgde in 2021 relatief het vaakst een bezwaar (59%).

Uiteindelijk hebben de bezwaarschriftencommissies in zes zaken geadviseerd om de bezwaren gegrond te verklaren. In drie van deze zaken is besloten om het advies van de bezwarencommissie om inhoudelijke redenen niet over te nemen en het bezwaar toch ongegrond te verklaren.

Slechts drie van de 89 bezwaren zijn dus gegrond verklaard in 2021. Dat is – na vier van de 83 gegronde bezwaren in 2020 – wederom een zeer beperkt aandeel. Dit continue lage aandeel gegronde bezwaren is een belangrijk signaal voor de commissie dat haar besluitvorming goed onderbouwd is.

In 2021 heeft het Dagelijks Bestuur in vier zaken besloten om, nog voordat zij het bezwaar doorgestuurd heeft naar de bezwarencommissie, toch urgentie toe te kennen.

- In één zaak omdat uit het bezwaar (gericht tegen het besluit om de urgentieverklaring in te trekken) bleek dat bezwaarmaker een woning had geweigerd omdat hij niet begreep hoe hij in het systeem aan kon geven dat hij een woning kon bezichtigen.
- In één zaak omdat naar aanleiding van het bezwaar het zoekprofiel is aangepast om de kans op het snel vinden van een woning te vergroten.
- In één zaak omdat op basis van het bezwaar alsnog bij de GGD advies is gevraagd
- In één zaak omdat bezwaarmaakster tijdens de bezwaarprocedure bij de vrouwenopvang was opgenomen.

7.3 Beroep bij de rechtbank en Hoger beroep bij de Raad van State

Na afloop van de bezwarenprocedure hebben negen woningzoekenden beroep bij de rechtbank ingesteld tegen het besluit van het Dagelijks Bestuur om niet tegemoet te komen aan de bezwaren. Dit aantal is nagenoeg gelijk aan het aantal beroepsprocedures dat in 2019 en 2020 is gestart. In slechts een zaak, die in 2020 is gestart, heeft de rechtbank inmiddels uitspraak gedaan. Dit beroep is ongegrond verklaard. Eén andere zaak is hangende beroep alsnog ingetrokken (onbekend waarom).

In totaal heeft de rechtbank in 2021 in negen zaken uitspraak gedaan, dit betrof met name zaken die in 2020 bij de rechtbank zijn ingediend. Uiteindelijk heeft de rechtbank in zeven zaken geoordeeld dat het beroep ongegrond was en tweemaal is door de rechtbank bepaald dat de woningzoekenden niet ontvankelijk waren in het beroep. Dit omdat de vereiste griffierechten niet waren betaald.

Ook dit is een graadmeter dat de besluitvorming van de commissie goed onderbouwd is en de rechterlijke toets kan doorstaan.

Er zijn dit verslagjaar geen zaken bij de Raad van State behandeld.

9. Slotwoord urgentiecommissie

“In het verslagjaar heeft het Dagelijks Bestuur van Holland Rijnland aan bureau Companen opdracht gegeven om voorstellen te ontwikkelen voor actualisatie van de regionale woonagenda en voor een heroriëntatie op de woonruimteverdeling onder meer door aanpassingen van de Huisvestingsverordening. Mede door de toezegging van de portefeuillehouder Wonen, hebben wij eind juli kennis kunnen nemen van het plan van aanpak van Companen, gevolgd door een interview van het bureau met onze voorzitter en vicevoorzitter. Via het interview, maar ook door een tweetal brieven (d.d. 24 aug. 2021 en 18 nov. 2021) aan het Dagelijks bestuur, heeft de commissie haar visie gegeven op de ontwikkelingen op het terrein van de woonruimteverdeling.

Onderzocht wordt of in het systeem van woonruimteverdeling ruimte moet worden gemaakt voor meer en andere specifieke doelgroepen en daar op aangepaste beoordelingscriteria. Dat baart de commissie zorgen omdat het systeem voor woningzoekenden, corporaties en andere belanghebbenden, zoals onze commissie, daardoor onoverzichtelijk wordt en steeds lastiger om te begrijpen hoe het systeem van de woonruimteverdeling werkt. Als commissie vinden wij het belangrijk dat de regels transparant en zo objectief en rechtvaardig mogelijk zijn, maar dat ook de uitvoering daarvan voor eenieder helder, duidelijk en begrijpelijk is.

Daarnaast constateren wij dat er een ontwikkeling gaande is van lokaal beleid in aanvulling op, maar veelal ook in afwijking van het regionale beleid. Dit maakt dat er binnen de regio, waar door het bestuur van Holland Rijnland toch gekozen is voor een regionaal werkend systeem van woonruimteverdeling, rechtsongelijkheid en onduidelijkheid kan ontstaan voor woningzoekenden, omdat tussen gemeenten verschillen groeien in de toepassing.

Naar onze mening heeft de praktijk uitgewezen dat de huidige verordening in principe goed werkt en dat mogelijk slechts op detailniveau aanpassingen nodig of wenselijk zijn. Daarnaast zien wij als commissie binnen de bestaande regels voldoende mogelijkheden om in onze afwegingen (nog) meer ruimte te geven aan zaken als de mate van schrijnendheid van aanvragen, het toekomstperspectief van de aanvrager en de menselijke maat, met speciale aandacht voor complexe echtscheidingen, de multiproblematiek waarmee veel aanvragers te kampen hebben, het vermijden van hoge maatschappelijke kosten en het aspect regionale binding.

Wij zijn dan ook van mening dat een (ingrijpende) aanpassing van de verordening niet het instrument is om de krapte op de woningmarkt op te lossen. Een goede Huisvestingsverordening is een belangrijk instrument, maar zal nimmer een oplossing kunnen bieden voor alle voorkomende problemen. Deze kan wel bijdragen aan een zo rechtvaardig mogelijke verdeling van de schaarste aan woonruimte. Uiteindelijk is de beste remedie voor dit alles: “bouwen, bouwen, bouwen”.

De Urgentiecommissie kan slechts aan een rechtvaardige verdeling van de schaarse woonruimte haar steentje bijdragen.”

Vastgesteld in de vergadering van de Regionale Urgentiecommissie Woonruimteverdeling Holland Rijnland d.d. 29 maart.

De voorzitter,

Namens de secretarissen

mr. H.C.M. van Oosterbosch

drs. S.P Janssen, Kwartiermaker Uitvoering